Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

corporis lumina dicitur.
Interiore uero. id est anima
in se ipsis. Quia et ipsi
homines sunt. et p humana
conuersatione cogi
tatam tenent. ut possint
cogitare quod dicatur.
Fuit homo missus a deo. cui
nomen erat iohs. Quia
et non sciunt loquendo
et audiendo. Quod aut
ibi est missus a deo. fide te
nent. Et qui fidem non
tenent. aut dubitatione
ambiguunt. aut in fidelita
te deficiunt. Vtrique
tamen si non sunt ex
numero nimis insipien
tium qui dicunt in cor
de suo non est ds. Hec au
dientes uerba utrique co
gitanda. et quid sit ds.
quid sit mitti a deo. Et sic
non sicut res se habent aut
certe sicut ualent fidem
porro ipsa qua uidet.
quisque in corde suo esse
credit uel non esse. Si non
hec fidelitter nouimus.
non sicut corpora que ui
demus oculis corporis.
et p ipsorum imagines quas
memorie tenemus. etiam
absentia cogitamus. Nec
sicut ea que non uidemus
cogitatione ut cum que
formamus. et memorie
commendamus. Quo
recurramus cum reuolue
rimus. ut illic ea uel po
tius quales cumque ima
gines eorum quas ibi fixam
similiter recordatione
cernamus. Nec sicut ho
minem unum. cuius animam
etiam si non uidemus ex
ima concipimus. et ex motib
corporalib hominem unum.
sicut uidendo didicimus
inuenimus. etiam cogi
tando. non sic uidetur
fides in corde in quo est
ab eo cuius est sed etiam tenet.
Certissima scientia cla
mat. que consuetudo cu
tiam propter credere iu
beamur. Quia id quod
credere iubemur. uidere
non possumus. Ipsam
tamen fidem quo in est
in nobis. uidemus in nob
quia et rerum absentium
presens est fides et rerum
que foris sunt intus fides
est. Rerum que non uidentur.
uidetur fides. et ipse tam